STATE LIBRARY OF PENNSYLVANIA
main,stks 264C47
Preces catechismus & hymni Gra
0 0001 00399977 6

S
CLASS 264 BOOK C47

VOLUME

PENNSYLVANIA
STATE LIBRARY

Digitized by the Internet Archive
in 2013 with funding from
the Institute of Museum and Library Services as administered by the Pennsylvania Department of Education through the Office of Commonwealth Libraries

https://archive.org/details/precescatechismu00chu

Σπεύδασω δὲ καὶ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον,
τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

IOHANNES COLET, S.T.P.
ECCLES. CATH. S. PAVLI OLIM DECANVS.

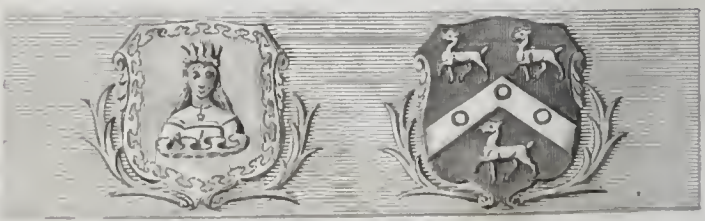

PRECES
CATECHISMVS
ET
HYMNI
GRAECE ET LATINE

IN VSVM

ANTIQVAE ET CELEBRIS SCHOLAE

IVXTA S. PAVLI TEMPLVM APVD LONDINATES

FVNDATORE

VENERABILI ADMODVM VIRO

IOHANNE COLETO S.T.P.

NECNON S. P. DECANO.

LONDINI
EX OFFICINA IOHANNIS NICHOLS ET SOCIORVM.
M.DCCC.XIV.

En faciem sculptor simulavit et ora COLETI
Efficta artifici spirat imago manu :
At sua commendant melius benefacta COLETUM
Postgenitis : nequeunt hæc monumenta mori.

B. M.

Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλῆς δικαίου. Prov. x. 6.
Μνήμη αὐτοῦ μετ' ἐγκωμίων. v. 8.

PRECES
QUOTIDIANÆ

UT CELEBRANTUR

IN SCHOLA PAULINA

MANE, MERIDIE, ET VESPERE.

PRECES MATUTINÆ,

Cum ad Studia conveniunt Pueri.

Oremus.

Pater noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos à malo: Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro pio Puerorum in Studiis suis Progressu.

Domine Pater, cœli ac terræ effector, qui liberaliter tribuis sapientiam omnibus eam à Te cum fiduciâ petentibus, exorna, quæsumus, ingeniorum nostrorum bonitatem, quam cum cæteris naturæ viribus nobis infudisti, lumine divinæ gratiæ tuæ; ut non modò quæ ad cognoscendum Te, et Salvatorem nostrum Dominum Jesum valeant, intelligamus: sed etiam totâ mente et voluntate persequamur, et indies benignitate tuâ, tum doctrinâ, tum pietate pro-

ficiamus : ut qui efficis omnia in omnibus, in nobis resplendescere dona tua facias, ad gloriam sempiternam immortalis Majestatis tuæ; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Gratiarum Actio pro Scholæ Paulinæ Fundatore.

ÆTERNE Deus, à quo solo omne bonum consilium, omnis bona cogitatio procedit, gratias tibi maximas agimus quòd viro optimo Johanni Coleto Scholam hanc piè instituendi, magnoque sumptu suo extruendi, et perpetuam faciendi consilium inspirâsti ; Teque suppliciter oramus, ut eam à calamitate omni tuearis, et Ecclesiæ tuæ, Regnoque Anglicano utilem semper facias, et ut nos cum omni diligentiâ eò contendamus, quò pius ille Fundator noster nos pervenire voluit, ut benè piéque eruditi Ecclesiæ tuæ, et Reipublicæ tandem utiles evadamus; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et Charitas Dei, et Communicatio Sancti Spiritus sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

PRECES ANTEMERIDIANÆ,
Cum Matutina Studia intermittuntur.

Oremus.

PATER noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo; Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

GRATIAS agimus Tibi, Omnipotens et Sempiterne Deus, cujus benignitate effectum est, ut antemeridianum hoc tempus salvi, bonisque literis intenti transegerimus; Teque suppliciter oramus, ut hoc quod instat meridiani temporis spatium, necessario victui, et animorum relaxationi tribuendum, ita sobriè modestéque peragamus, ut interim gloriæ tuæ studiosè serviamus; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et Charitas Dei, et Communicatio Sancti Spiritus sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

PRECES POMERIDIANÆ,
Cum à Prandio ad Studia reditur.

Pater noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo: Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Audi preces nostras, æterna Patris Sapientia, Domine Jesu! Quique teneræ ætati nostræ docilitatis commodum addidisti, adde, quæsumus, ad naturæ propensionem, auxilium gratiæ tuæ, ut literas, et liberales disciplinas citiùs perdiscamus, quarum adminiculis adjutæ mentes nostræ pleniùs assequantur cognitionem Tui, quem nôsse felicitatis humanæ summa est; ut, ad tuæ sanctissimæ pueritiæ exemplum, ætate, sapientiâ et gratiâ apud Deum et apud homines proficiamus, et ut vitæ innocentiâ fideíque nostræ constantiâ ad mortem usque sanctum Nomen tuum glorificemus, qui vivis et regnas cum Patre et Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

PRECES VESPERTINÆ,

Cum Pomeridiana Studia intermittuntur.

Oremus.

Pater noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sieut in eœlo, sie et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos indueas in tentationem, sed libera nos à malo: Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæeula sæculorum. *Amen.*

Gratias tibi agimus, Omnipotens et Sempiterne Deus, pro salute et ineolumitate quam Tu nobis hoc die præstitisti, et pro eo quem in literis bonis feeimus profectu: Teque preeamur, ut quicquid hodie cogitando, loquendo, vel faciendo eontra præcepta mandataque tua deliquimus, id totum nobis, ex paternâ benignitate tuâ, remittas, atque eondones. Ad hæe Te rogamus et obtestamur, ut hane noetem nobis salutarem facias, et nos ab omni corporis et aninæ periculo tuearis; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Gratia Domini nostri Jesu Christi, et Charitas Dei, et Communicatio Saneti Spiritus sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

Quando itur lusum,
vel citiùs intermittuntur Studia.

Oremus.

PATER noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, sic et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem, sed libera nos à malo: Quia tuum est regnum, potentia et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

ÆTERNE Deus, qui ita hominem ad laborem condidisti, ut et quietem illi concederes, ne perpetuo laborum tædio conficeretur, concede, quæsumus, nobis pueris (quibus permittitur ut reliquum hujus diei tempus animorum à studiis relaxationi tribuamus) ut præsidio tuo ab omni periculo tuti, honesto lusu ita reficiamus animos, itáque corpora nostra exerceamus, ut et animo et corpore ad studia nostra aptiores revertamur, et Te semper glorificemus; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et Charitas Dei, et Communicatio Sancti Spiritus sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

Oratio pro Rege.

Omnipotens Deus, cujus regnum est æternum, et potentia infinita, miserere universæ Ecclesiæ, et sic dirige cor electi famuli tui Georgii Regis nostri. ut et ipse tuo præsidio ab omni inimicorum et vi et insidiis tutus, cognoscat se esse servum tuum, et ante omnia quærat gloriam et honorem tuum; et ut nos ei subjecti, agnoscentes (uti decet) eum à Te habere imperium, fideliter ei nos submittamus, eum honoremus, et obsequamur ipsi, in Te, et propter Te, juxta præceptum tuum; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Oratio pro Reipublicæ Præfectis.

Omnipotens et Æterne Deus, qui solus sapientiam hominibus infundis, Spiritum tuum Sanctum largire quæsumus Civibus illis omnibus qui Serenissimum Regem nostrum consilio suo adjuvant, qui Ecclesiæ Anglicanæ præsunt, quique, generis nobilitate, vel delectu, Rempublicam Civilem administrant, ut graviora ista munera ipsis demandata studiosè et feliciter exequantur, ut exemplo pariter,

atque authoritate suâ vitium omne et impietatem reprimant, religionem veram et virtutem colant et promoveant, et tandem, præsenti hâc vitâ, cum maximâ Sanctissimi Nominis tui gloriâ, et summo Reipublicæ nostræ commodo, functi, æternam vitam in cœlesti regno tuo consequantur; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Scholæ Paulinæ Procuratoribus.

Clementissime Pater Cœlestis, qui cœlum et terram, quæque in eis sunt omnia summâ sapientiâ condidisti, eademque Providentiâ tuâ Divinâ perpetuò regis et conservas, concede, quæsumus, ut quemadmodum optimus ille Johannes Coletus, spectatâ Societatis Mercerorum fide et prudentia fretus, eorum curæ hanc Scholam suam commisit, ita ipsi, fidei suæ defuncto Fundatori debitæ semper memores, Scholam hanc diligenter curent, et tueantur, tandemque, post vitæ hujus cursum honestè confectum, æternum fidelissimæ istius Procurationis suæ præmium in cœlis consequantur; Et ut nos, prudenti eorum curâ, bonarum literarum, et veræ religionis cognitione ritè instituti, sobriè, justè, et piè vivamus, Gloriæque

tuæ, et Patriæ nostræ commodo inserviamus; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Parentibus, Præceptoribus, et Amicis.

ÆTERNE Deus, Pater Domini ac Servatoris nostri Jesu Christi, qui Parentes nobis, Præceptores, Amicosque concessisti, ut nostræ ætati res necessarias subministrarent, eam in bonis literis ac disciplinis educarent, consilio denique et monitis errantem, in viam revocarent: Majestatem tuam suppliciter oramus, pro Parentibus Filii obsequentes, pro Præceptoribus Discipuli officiosi, pro Amicis Pueri ingenui; ut eos omnes tuâ misericordiâ digneris, quò et Præceptores literarii suo erga Te in nobis erudiendis officio defungantur; Parentes nostri Præceptorum diligentiæ in nobis educandis pari studio respondeant; Amici nostri pro facultate suâ nostræ infirmitati consulant: ut quum tandem reddenda erit illis nostræ educationis correctionísque ratio, cum gaudio eam reddant, et suæ erga nos pietatis studiique præmium æternum consequantur; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

CATECHISMUS,

CUM

ORDINE CONFIRMATIONIS.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,

ἤτοι

Συμβίβασις ἣν δεῖ ἕκαστον μανθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τῆ Ἐπισκόπε.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί ἐσί σοι τὸ ὄνομα;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τῦτο;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Οἱ Σύμπαλρες καὶ Συμμηλέρες με ἐν τῷ Βαπλίσματί με, ἐν ᾧ μέλος Χριςῦ, τέκνον Θεῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τῦ ὐρανῦ ἐγενήθην.

CATECHISMUS,

hoc est,

Institutio quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum ut ab illo confirmetur.

QUÆSTIO.

QUOD est tibi nomen?

RESPONSIO.

N. aut *M.*

QUÆSTIO.

Quis tibi hoc nomen imposuit?

RESPONSIO.

Susceptores mei et Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, et hæres regni cœlorum.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί δῆτα Σύμπαθρες καὶ Συμμητέρες σε ὑπέρ σε τότε ἐποίησαν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τρία ἐν τῷ ὀνόματί με ὑπέσχοντο καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρῶτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι πονηρᾷ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλαῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι. Εἶτα, ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Οὔκουν νομίζεις ὑπόχρεως ὢν, καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ, πιστεύειν τε, καὶ πράττειν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σε ἐπηγγείλαντο;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἔγωγε· καὶ δὴ καὶ ὕστερον ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος. Καὶ δὲ ἐκ καρδίας εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας καλάσασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

QUÆSTIO.

Quid Susceptores tui et Susceptrices tuin tuo nomine præstiterunt?

RESPONSIO.

Tria meo nomine promiserunt ac voverunt: *Primùm*, me abrenunciaturum Satanæ et omnibus ejus operibus, pompis et vanitatibus hujus mundi nequam, et omnibus pravis concupiscentiis carnis. *Secundùm*, me omnes fidei Christianæ articulos creditурum. *Tertiùm*, me sanctam Dei voluntatem et illius mandata servaturum, et in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

QUÆSTIO.

An non putas te teneri ea credere, et facere quæ tuo nomine promiserunt?

RESPONSIO.

Imò sanè, Deóque juvante faciam. Et ex animo Patri nostro cœlesti gratias ago, quòd me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum Salvatorem nostrum. Deum etiam rogo ut me ita suâ gratiâ confirmet, ut in ea permaneam usque ad finem vitæ meæ.

ΚΑΤΗΧΙΣΤΗ΄Σ.

Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

ΑΠΟ΄ΚΡΙΣΙΣ.

Πιστεύω εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς·

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου· παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. Πιστεύω τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικήν, Ἁγίων Κοινωνίαν, Ἄφεσιν Ἁμαρτίων, Σάρκος Ἀνάστασιν, Ζωὴν αἰωνίον. Ἀμήν.

ΕΡΩ΄ΤΗΣΙΣ.

Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τῆς πίστεως κεφαλαίοις;

ΑΠΟ΄ΚΡΙΣΙΣ.

Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

CATECHISTES.

Recita Fidei tuæ Articulos.

RESPONSIO.

Credo in Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ :

Et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine ; passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus ; descendit ad inferos, tertiâ die resurrexit à mortuis ; ascendit ad cœlos, sedet ad dextram Dei Patris omnipotentis ; indè venturus est judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem Peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam. *Amen.*

QUÆSTIO.

Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis ?

RESPONSIO.

Primò, doceor credere in Deum Patrem, qui me et mundum universum condidit.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱὸν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπινον ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ, εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τῷ Θεῷ ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ἔφης τὰς Σύμπαρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπέρ σε ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τῷ Θεῷ ἐνδολάς· Λέγε μοι πόσαι εἰσί;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Δέκα.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Ποῖαι δέ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἅς ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδε, λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ἐξ οἴκε δουλείας.

α. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, ὁδὲ πάντος ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, ὁδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γὰρ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεός

Secundò, in Deum Filium, qui me et totum genus humanum redemit.

Tertiò, in Spiritum Sanctum Deum, qui me et omnes electos Dei sanctificavit.

QUÆSTIO.

Dicebas Susceptores tuos et Susceptrices tuo nomine promisisse, te mandata Dei servaturum : Dic mihi quot sunt illa ?

RESPONSIO.

Decem.

QUÆSTIO.

Quæ sunt illa ?

RESPONSIO.

Ea ipsa quæ Deus tradidit capite vigesimo Exodi, dicens, Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terrâ Ægypti, de domo servitutis.

1. Non habebis Deos alienos coram me.

2. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, et quæ in terrâ deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terrâ. Non adorabis ea, neque coles ; Ego enim sum Dominus Deus tuus, Deus fortis, zelotes,

σε, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδὰς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιήσας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι οὐ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τόν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς δίδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in millia his qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.

3. Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum; nec enim habebit insontem Dominus eum qui assumpserit Nomen Domini Dei sui frustra.

4. Memento ut diem Sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua: septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est; non facies opus in eo, tu et filius tuus, et filia tua, servus tuus et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum, et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt; et requievit die septimo; idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit eum.

5. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus dabit tibi.

6. Non occides.

7. Non mœchaberis.

8. Non furtum facies.

9 Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

ί. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὐδὲ πᾶν τὸ κτῆνος αὐτοῦ, οὐδὲ ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Δύω μανθάνω· τὸ μὲν τῷ Θεῷ, τὸ δὲ τῷ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεύειν εἰς αὐτόν, φοβεῖσθαι αὐτόν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

10. Non concupisces domum proximi tui, nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

QUÆSTIO.

Quid potissimum ex his mandatis discis?

RESPONSIO.

Duo; nempe officium meum erga Deum, et meum etiam officium erga proximum.

QUÆSTIO.

Quodnam est officium tuum erga Deum?

RESPONSIO.

Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam et diligam ex toto corde, ex tota mente, ex tota anima, et ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam, ipsum invocem; ipsius sanctum nomen ejusque verbum honorem; et ipsi verè serviam omnibus diebus vitæ meæ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί σοι δέον ἐςὶ πρὸς τὸν πέλας;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐμὸν ἔργον ἐςὶ πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾷν καθὼς καὶ ἐμαυτὸν, καὶ ἕτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾷν πατέρα καὶ μητέρα μου, καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτῷ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι· Ταπεινῶς καὶ αἰδημόνως πρὸς πάντας μου κρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πίςον καὶ δικαίον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶτταν τῆς κακολογίας; ψευδοῦς καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἁγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν, μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλως τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν ἐν οἱᾳ δήποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

QUÆSTIO.

Quodnam est officium tuum erga proximum?

RESPONSIO.

Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum, et id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri. Et ut Patrem meum et Matrem meam diligam et honorem, iisque succurram. Ut Regem honorem, ipsique atque iis omnibus qui sub ipso aliquâ pollent authoritate obsequar; omnibus meis Superioribus, Doctoribus, spiritualibus Pastoribus, ac Præceptoribus, meipsum subjiciam; submissè ac reverenter me geram erga omnes qui re ullâ me antecellunt. Neminem verbo factóve lædam. Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malitiam neque odium in animo meo foveam. Manus meas à furto et latrocinio cohibeam; et linguam à maledicentiâ, mendacio, ac calumniâ. Ut corpus meum temperanter, sobriè, atque castè custodiam. Bona aliena neque concupiscam neque aveam, sed discam artem ad vitam sustentandam idoneam, et in eâ gnaviter laborem. Et meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

ΚΑΤΗΧΙΣΤΗΣ.

Τοῦτο γνῶθι, φίλε παῖ, οὐχ οἷόντ' εἶναί σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐδὲ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐντολαῖς, καὶ λατρεύειν αὐτῷ, ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητέον σοι ἐξ αὐτοῦ παντὸς αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελοῦς προσευχῆς. Τοιγαροῦν ἡδέως ἀκέσαιμι ἄν σου λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακήν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πατερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ Ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μου τὸν οὐράνιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτῷ λατρεύειν,

CATECHISTES.

Mi puer, scias hoc, te ex teipso ista præstare non posse, neque in Dei mandatis ambulare et ipsi servire, absque gratiâ illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Audiam itaque num Orationem Dominicam possis recitare.

RESPONSIO.

PATER noster, qui es in cœlis: Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem: sed libera nos à malo. *Amen.*

QUÆSTIO.

Quid petis à Deo in hâc oratione?

RESPONSIO.

Peto à Domino Deo meo, Patre nostro cœlesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi et omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus et obsequa-

ὑπηρέτειν, καὶ ὑπακούειν δύνασθαι κατὰ τὸ πρόσηκον. Καὶ εὔχομαι τῷ Θεῷ, διδόναι ἡμῖν πάντα πρός τε τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφιέναι ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιτελέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγαθότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διόπερ λέγω Ἀμήν, τοῦτ' ἔστιν, Οὕτω γένοιτο.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Πόσα Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Δύο μόνον, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, Βάπτισμα δήπου, καὶ Δεῖπνον τὸ Κυριακόν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί σοι βούλεται τὸ ῥῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ'

mur prout tenemur. Deum etiam oro ut nobis ea omnia impertiatur quæ sunt menti et corpori necessaria; utque sit nobis propitius, et peccata nostra nobis dimittat; ut nos etiam versantes in quolibet periculo, tam animæ quam corpori imminente, custodire ac tueri dignetur: et nos servare ab omni peccato ac malitiâ, ab hoste animarum, et ab æternâ morte. Et hoc confido ipsum pro clementiâ ac benignitate suâ præstiturum, per Dominum nostrum Jesum Christum. Ideóque dico, *Amen.* Sic fiat.

QUÆSTIO.

Quot Sacramenta instituit Christus in Ecclesiâ suâ?

RESPONSIO.

Duo tantùm, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe, Baptismum et Cœnam Domini.

QUÆSTIO.

Quid intelligis per vocem istam, Sacramentum?

RESPONSIO.

Externum et visibile signum intelligo internæ ac spiritualis gratiæ, quod nobis

αὐτῷ τῷ Χριστῷ διαλαχθὲν, ὡς ὄργανον δι' οὗ ἐπιλυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Πόσα μέρη ἐστὶν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί ἐστι τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἢ εἶδος ἐν τῷ Βαπτισμῷ;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὕδωρ· ἐν ᾧ βαπτίζεταί τις, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην· φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς χάριτος γινόμεθα.

datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium quod eam recipimus, et arrhabonem ad nos de eâ certos faciendos.

QUÆSTIO.

Quot sunt partes in Sacramento?

RESPONSIO.

Duæ; externum visibile signum, et interna spiritualis gratia.

QUÆSTIO.

Quodnam est externum visibile signum, aut forma in Baptismo?

RESPONSIO.

Aqua, quâ quis baptizatur, *In Nomine Patris, et Filii, et Spiritûs Sancti.*

QUÆSTIO.

Quænam est spiritualis et interna gratia?

RESPONSIO.

Mori peccato, et denuo nasci justitiæ: cum enim simus naturaliter in peccato nati, et iræ filii, hâc ratione facti sumus Filii Dei.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Τὶ ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθησομένοις;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Μετάνοια, δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνȣσι· καὶ πίςις, δι' ἧς ταῖς τȣ̃ Θεȣ̃ ἐπαγγελίαις ταῖς ἐν τȣ́τῳ τῷ Μυςηρίῳ πεποιημέναις, ςερρῶς πεποίθασιν.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Διὰ τί ȣ̃ν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ὅτι ἀμφότερα ὑπισχνȣ̃νται διὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν· ἣν δήπȣ ὑποσχέσιν εἰς ἡλικίαν ἥκοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλȣσι.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Διὰ τί Μυςήριον τȣ̃ Κυριακȣ̃ Δείπνȣ διετέτακτο;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν τῆς θυσίας τȣ̃ θανάτȣ τȣ̃ Χριςȣ̃, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὧν δι' αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

QUÆSTIO.

Quid ab iis requiritur qui baptizandi sunt?

RESPONSIO.

Resipiscentia, quâ deserant peccatum; et fides, quâ firmiter credant promissionibus Dei sibi factis in eo Sacramento.

QUÆSTIO.

Quî fit itaque ut infantes baptizentur, quum ob immaturam ætatem ista præstare non valeant?

RESPONSIO.

Quia utrumque promittunt per sponsores suos, quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

QUÆSTIO.

Quamobrem Sacramentum Cœnæ Domini institutum est?

RESPONSIO.

Ad perpetuam memoriam sacrificii mortis Christi, et beneficiorum quæ inde percipimus.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί ἄρα ἐςὶ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον τῆ Κυριακῆ Δείπνε;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἄρτος καὶ οἶνος, ὃς ληφθῆναι ωροσέταξεν ὁ Κύριος.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμενον;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆ Χριςῆ, ἅπερ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν ωιςῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

ἘΡΩΤΗΣΙΣ.

Ποῖ' ἄτλα ἐςὶ τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐνεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν;

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἐπίῤῥωσις καὶ ἐςίασις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τῆ Χριςῆ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τῆ ἄρτε καὶ οἴνε ἐπιῤῥώνυνται τε καὶ ἀναῤῥέφονται.

QUÆSTIO.

Quænam est pars externa, seu signum Cœnæ Domini?

RESPONSIO.

Panis et vinum, quæ Dominus jussit accipi.

QUÆSTIO.

Quænam est pars interna, seu res significata?

RESPONSIO.

Corpus et sanguis Christi, quæ verè et re ipsâ sumuntur, et percipiuntur à fidelibus in Cœnâ Domini.

QUÆSTIO.

Quænam sunt beneficia quæ inde percipimus?

RESPONSIO.

Animarum nostrarum corroboratio et recreatio per corpus et sanguinem Christi; quemadmodum pane et vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

Τί ζηλεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον ἐρχομένοις;

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτὸς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μελανοῶσιν ἐπὶ ταῖς προγεγενημέναις ἁμαρτίαις αὐτῶν, βεβαίως προῃρημένοι τὸν καινὸν βίον διάγειν· καί γε ἔχωσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῆς εὐχαριστοῦ ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην ἐνδεικνυωσι.

QUÆSTIO.

Quid ab iis requiritur qui accedunt ad Cœnam Domini?

RESPONSIO.

Ut probent seipsos, num verè præcedentium peccatorum eos pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordiam Dei per Christum, gratâ memoriâ mortem illius recolentes; num tandem eâ quâ par est charitate omnes homines amplectantur.

ΤΑΞΙΣ
ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ,
Ἡ
Τῆς Χειροθεσίας, ἤγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τὸν Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

¶ Τῇ τακτῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιοῦσθαι μελλόντων, ἱδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθεξῆς ἑστώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς) τὸ ἑξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

Ἵνα πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψομένων οἰκοδομὴν ἡ Βεβαίωσις διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' ἂν τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς, καί γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμασιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχήσει περιειλημμένοις. Ὅπερ ἦν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παιδία ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἥκοντα, καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι

ORDO
CONFIRMATIONIS,

SEU,

Impositionis Manuum super eos qui Baptizati, ad adultam ætatem pervenerunt.

¶ Die ad hoc præstitutâ, quotquot tunc confirmandi sunt ordine dispositis, ac stantibus coram Episcopo; vel ipse (vel alius Minister ad hoc ab eo constitutus) hanc sequentem præfationem præleget.

UT Confirmatio cum majori eorum ædificatione qui confirmandi sunt, administretur, Ecclesiæ visum est statuere, ut nemo in posterum confirmetur, nisi qui teneat Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicam, et Decalogum, et possit respondere ad alias illas quæstiones quæ habentur in breviore Catechismo. Quod quidem institutum maximè decet observari, ut pueri jam adulti, edoctíque

δυνάμενα, καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτῶν Συμπαλέρες καὶ Συμμηλέρες ἐν τῷ Βαπλίσμαλι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν ϛόματί τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τᾶτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεᾷ διὰ ϖανὸς σπεδὴν ϖοιήσασθαι, ὅπως, οἷς διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκαλετέθειλο, ϖιϛῶς φυλάξωσι.

¶ Εἶτα ἐρεῖ ὁ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ,

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τᾷ Θεᾷ καὶ ϖάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ Βαπτίσμαλι γεγενημένην ἀνανεᾶτε, κυρᾶνλες καὶ βεβαιᾶνλες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ϖροσώποις, καὶ ὁμολογᾶνλες ὑπόχρεω εἶναι ϖιϛεύειν καὶ ϖοιεῖν ἐκεῖνα ϖάνλα ἃ οἱ Συμπαλέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλανλο;

¶ Καὶ ἕκαϛος ἐξακολϛῶς ἀποκριθήσεται,

Πάνυ μὲν ᾶν.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόμαλι Κυρίᾳ.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τᾷ ϖοιήσανλος τὸν ἀρανὸν καὶ τὴν γῆν.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίᾳ εὐλογημένον.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Ἀπὸ τᾶ νῦν, καὶ ἕως τᾶ αἰῶνος.

quid Susceptores et Susceptrices pro ipsis in Baptismo promiserint, illud ipsum ipsi ore et motu proprio coram Ecclesiâ palam ratum habeant ac confirment; atque ut etiam promittant se, adjuvante Dei gratiâ, magis ac magis daturos operam ut ea fideliter præstent, quibus assentiri se professi sunt.

¶ Tum dicet EPISCOPUS,

Num hic coram Deo et hoc Cœtu iteratis solennem illam promissionem quæ facta, et votum quod nuncupatum est vestro nomine in Baptismo vestro; ipsi eadem rata habentes ac confirmantes, et agnoscentes vos teneri ea omnia credere et præstare, quæ tunc vestri Susceptores et Susceptrices pro vobis susceperunt?

¶ Et unusquisque, ita ut audiri possit, respondebit,

Maximè.

EPISCOPUS.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

RESPONSIO.

Qui fecit cœlum et terram.

EPISCOPUS.

Sit nomen Domini benedictum.

RESPONSIO.

Abhinc, et in sæcula sæculorum.

ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Εὐχώμεθα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ὁ τούτους τὰς δούλους σου διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἀναγεννῆσαι ἀξιώσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δοὺς αὐτοῖς· Ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε Κύριε, Πνεύματι Ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὁσημέραι αὔξησον ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματά σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίου τῇ φόβου σου πλήρωσον αὐτοὺς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

¶ Τότε γονυπετούντων ἁπάντων καθεξῆς ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου, ἐπιθήσει αὐτοὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδίᾳ, λέγων,

ΕΠΑΜΥΝΟΝ, Κύριε, διὰ ἐπουρανίου τῆς χάριτός σου τούτῳ παιδί σου [ἢ τούτῳ τῷ δούλῳ σου] ἵνα τὸ τέκνον σου ἐς ἀεὶ διαμένῃ· καὶ καθ' ἑκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι προκόπτῃ ἄχρις ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

EPISCOPUS.

Domine, exaudi orationes nostras.

RESPONSIO.

Et clamor noster ad te perveniat.

EPISCOPUS.

Oremus.

Omnipotens et æterne Deus, qui hos famulos tuos aquâ et Spiritu Sancto regenerare dignatus es, quique iis concessisti omnium peccatorum suorum remissionem; eos quæsumus, Domine, Sancto Spiritu Paracleto confirma, et indies gratiæ tuæ dona multiplica; Spiritum sapientiæ et intelligentiæ; Spiritum consilii et spiritualis roboris; Spiritum cognitionis et veræ pietatis in illis adauge, eósque reple Spiritu sancti timoris tui, nunc et in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ Tunc omnibus ordine in genua provolutis coram Episcopo, uniu-cujusque capiti successivè manum imponet, dicens,

Hunc filium [*aut* hunc famulum] tuum cœlesti tuâ gratiâ protege, tuus ut semper maneat; et indies magis magísque Spiritu tuo augeatur, donec ad æternum regnum tuum perveniat. *Amen.*

¶ Εἶτα ὁ ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐρεῖ,

Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

ἈΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Καὶ μετὰ πνεύματός σου.

¶ Καὶ πάντων γονυπετούντων προσθήσεται
ὁ ἘΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

¶ Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ποιῶν ἡμᾶς ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ, καὶ τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπρόσδεκτα· τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ τούτων τῶν δήλων σου, ἐφ' οἷς (κατὰ τὸ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας ἐπεθήκαμεν, πρὸς τὸ μενύειν αὐτοῖς διὰ τούτου τοῦ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμενεστάτην εἰς

¶ Tum dicet EPISCOPUS,

Dominus vobiscum.

RESPONSIO.

Et cum spiritu tuo.

¶ Et (singulis in genua provolutis) EPISCOPUS subjunget,

Oremus.

PATER noster, qui es in cœlis: Sanctificetur nomen tuum: Adveniat regnum tuum: Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terrâ. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie: Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris: Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos à malo. *Amen.*

¶ Et hanc Collectam.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui das velle et præstare quæ bona sunt et divinæ Majestati tuæ accepta: Supplices Te rogamus pro his famulis tuis, quibus, juxta sanctorum Apostolorum tuorum exemplum, manus nostras imposuimus, ut (hoc signo) certiores fiant de tuo favore, clementiâ, et bonitate erga ipsos. Maneat

αὐτὲς χρησότηϊα. Ἡ πατρῴα σε χεὶρ, δεόμεθά σε, πάντοϊε ἐπ' αὐτὲς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμά σε ἀεὶ μετ' αὐτῶν ἔςω· καὶ ἐν τῇ τε λόγε σε γνώσει καὶ ὑπακοῇ ἅτως ὁδήγησον αὐτὲς, ὥςε τὸ τελευϊαῖον αἰωνίε ζωῆς ἐπιλυχεῖν, διὰ Ἰησε Χριςε τε Κυρίε ἡμῶν, τε συζῶντος καὶ συμβασιλεύονϊός σοι καὶ Πνεύμαϊι Ἁγίῳ, ἑνὸς Θεε, εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παντοδύναμε Κύριε, καὶ ἀϊδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σε, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώμαϊα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σε εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥςε τῷ ἰσχυροϊάτῳ σκεπάσματί σε νῦν τε καὶ ἐς ἀεὶ, τό,τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς διὰ Ἰησε Χριςε τε Κυρίε ἡμῶν. Αμήν.

¶ Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογήσει αὐτὲς, λέγων ἅτως,

Ἡ Εὐλογία Θεε τε παντοκράτορος τε Πατρὸς, τε Υἱε, καὶ τε Ἁγίε Πνεύμαϊος, ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

¶ Καὶ ἀδὲις εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδεχθήσεϊαι, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθεὶς, ἢ ἕτοιμός γε ὢν, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

semper super eis, quæsumus, paterna manus tua; semper cum illis sit Sanctus Spiritus tuus; et eos ita deducas in cognitionem et obsequium verbi tui, ut tandem vitam æternam consequantur, per Jesum Christum, qui unà Tecum et cum Spiritu Sancto vivit et regnat, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Domine Omnipotens, et æterne Deus, corda et corpora nostra, quæsumus, dirigere, sanctificare, ac regere digneris in viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum; ut potentissimâ tuâ protectione cum corpore tum animo hic et in æternum tuti simus, per Jesum Christum Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ Tum eis benedicet EPISCOPUS, ita dicens,

Benedictio Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritûs Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ Nec quisquam admittetur ad sacram Communionem, donec fuerit confirmatus, aut nisi sit idoneus qui confirmetur, et confirmari cupiat.

Σύμβολον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς ἕνα Θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα διὰ πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ πιστεύω εἰς ἐκκλησίαν μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν, καὶ ἀποστολικήν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀναστάσιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Σύμβολον τῦ ἁγίυ Ἀθανασίυ.

Ὅστις βέλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίσιν· ἣν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σώαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἄνευ δισαγμῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται. Πίσις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστὶν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα· μήτε συγχέοντες τὰς ὑποςάσεις, μήτε τὴν ὐσίαν μερίζοντες· ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ ὑπόςασις τῦ πατρὸς, ἄλλη τῦ υἱῦ, ἄλλη τῦ πνεύματος ἁγίυ· ἀλλὰ πατρὸς, καὶ υἱῦ, καὶ ἁγίυ πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης· οἷος ὁ πατὴρ, τοιῦτος ὁ υἱὸς, τοιῦτο καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. ἄκτιστος ὁ πατὴρ, ἄκτιστος ὁ υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἀκατάληπτος ὁ πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. αἰώνιος ὁ πατὴρ, αἰώνιος ὁ υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. πλὴν ὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος, ὥσπερ ὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, ὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλ' εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος. Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν ὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος. Οὕτω Θεὸς ὁ πατὴρ, Θεὸς ὁ υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν ὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός. Ὁμοίως Κύριος ὁ πατὴρ, Κύριος ὁ υἱὸς, Κύριος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· πλὴν

ϑ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Κύριος· ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἑκάστην ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα, οὕτω τρεῖς Θεὸς ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν, τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα. Ὁ πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητός, οὔτε μὴν κτιστὸς, οὐδὲ γεννητός. ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς μόνου ἐστὶν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός. τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν. εἷς οὖν πατὴρ, οὐ τρεῖς πατέρες· εἷς υἱὸς, οὐ τρεῖς υἱοί· ἓν πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια. καὶ ταύτῃ τῇ τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναΐδιαι εἰσιν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι. Ὥστε καθὰ πάντα (καθὼς εἴρηται) καὶ τὴν μονάδα ἐν τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν τριάδα ἐν μονάδι. Ὁ οὖν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃ. ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι. Θεος ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς· τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς

ὑφισάμενος· ἴσος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὃς εἰ καὶ θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ οὐ τροπῇ τῆς θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς θεόν· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως· καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος εἷς ἐστι Χριστός, ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· ἧ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν. καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον, οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. αὕτη ἐστιν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Ἐκ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ, περὶ πίστεως καὶ συντομίαν, καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ Χριστιανόν.

Εἴ τις βέλοιτο σωθῆναι, πρὸ πάντων αὐτῷ χρεία κρατῆσαι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. ἣν ἐὰν μή τις ἀμόλυντον καὶ ἄφθορον τηρήσῃ, αἰώνιον εὑρήσει τὴν ἀπώλειαν. Πίστις δέ ἡ

ὀρθόδοξος αὕτη ἐστὶν, ἵνα ἕνα θεὸν ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι σέβωμεν, μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν διαιροῦντες. ἄλλη γὰρ ὑπόστασις τοῦ πατρὸς, ἄλλη τοῦ υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἀλλὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἓν τὸ κράτος, μία ἐξουσία, μία βασιλεία, ἴση ἡ δόξα, ἴση ἡ μεγαλωσύνη, καὶ αἰώνιος. Οἷος ὁ πατὴρ, τοιοῦτος ὁ υἱὸς, τοιοῦτον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἄκτιστος ὁ πατὴρ, ἄκτιστος ὁ υἱὸς, ἄκτιστον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλ' εἷς ἄκτιστος. παντοκράτωρ ὁ πατὴρ, παντοκράτωρ ὁ υἱὸς, παντοκράτωρ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς παντοκράτορες, ἀλλ' εἷς παντοκράτωρ. αἰώνιος ὁ πατὴρ, αἰώνιος ὁ υἱὸς, αἰώνιον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος. παντοδύναμος ὁ πατὴρ, παντοδύναμος ὁ υἱὸς, παντοδύναμον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος. οὕτω θεὸς ὁ πατὴρ, θεὸς ὁ υἱὸς, θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς θεοὶ, ἀλλ' εἷς ἐστὶ θεός. κύριος ὁ πατὴρ, κύριος ὁ υἱὸς, κύριος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ οὐ τρεῖς κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστὶ κύριος. καὶ ὥσπερ μοναδικῶς μίαν ἑκάστην ὑπόστασιν θεὸν καὶ κύριον ὁμολογεῖν Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ συνηγορούμεν, οὕτω τρεῖς θεοὺς, ἢ τρεῖς κυρίους λέγειν οὐ συναινοῦμεν, ἀλλὰ παντελῶς ἀπαγορεύομεν.

πατὴρ γὰρ παρ' οὐδενός ἐστι ποιητὸς, οὐ κτιστος, ἀλλ' ἀγέννητος· ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ πατρός ἐστιν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός· τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ πατρός ἐστιν, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν· εἷς λοιπὸν ὁ πατὴρ, οὐ τρεῖς πατέρες· εἷς υἱὸς, οὐ τρεῖς υἱοί· ἓν πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια. καὶ ἐν ταύτῃ τῇ τριάδι, οὐδεὶς πρῶτος ἢ ἔσχατος, οὐδεὶς μέγας ἢ μικρός· ἀλλὰ αἱ τρεῖς αὗται ὑποστάσεις, αἰώνιαί τε εἰσὶ, καὶ ἴσαι εἰς πάντα, ὡς προείρηται· μονάδα γὰρ ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι, πᾶς Χριστιανὸς εὐσεβέσθω, καὶ οὕτω περὶ τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ, καὶ ὁμοουσίου τριάδος δοξαζέτω.

Ἀναγκαῖον δέ ἐστι καὶ τὴν σάρκωσιν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύειν. ἔστι γὰρ ἡ πίστις ἡ ὀρθὴ, ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστος ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς, θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν. ἄκτιστός ἐστι καὶ οὐσία πατρός· ἄνθρωπός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μητρός. ἐπειδὴ γὰρ ἁμαρτήσας ὁ Ἀδὰμ θανάτῳ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ὑπέβαλε, καὶ τὴν φύσιν ἡμῶν ὑπεύθυνον τῷ χρεῖ πεποίηκεν, ὁ υἱὸς λοιπὸν τοῦ ἀοράτου πατρὸς καὶ θεοῦ, τῶν οὐρανῶν οὐκ ἐκστὰς, πρὸς ἡμᾶς κατῆλθε, καὶ δι' ἀκοῆς εἰσοὺς τὴν νηδὺν τῆς ἁγίας παρθένου, μυστικῶς τὴν κυοφορίαν εἰργάσατο, ἐνδὺς τὴν ἡμετέραν φύσιν

καΐ ἄκραν ἕνωσιν. Θεὸς ὁμȣ̃ καὶ ἄνθρωπος προελθὼν, ȣ̃τω τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐπλήρωσε δι' ἄφατον ἔλεον· καὶ τέλειος Θεὸς ὢν γέγονε τέλειος ἄνθρωπος, μὴ τραπεὶς, μη ἀλλοιωθεὶς τὴν ὑπερȣ́σιον καὶ ἄφραςον ȣ̓σίαν τῆς αὐτȣ̃ Θεότητος. ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ȣ̓σιωθείς· αὐτὸς ἑαυτῷ σὺν τῷ συμφυεῖ αὐτȣ̃ παναγίῳ πνεύματι δημιȣργήσας τὴν παναγίαν τῆς σαρκὸς πρόσληψιν. τελείαν ȣ̓σίαν ἀνθρωπίνην, ἐνυπόςατον αὐτῷ καὶ ἀδιαίρετον ἐξ αὐτȣ̃, ἁμαρτίας ἀμέθεκτον. ἐκ τῶν παρθενικῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς Θεομήτορος σύμπαγέντος τȣ̃ σώματος, χωρὶς τινὸς Θελήματος ἢ ἐννοήματος σαρκικȣ̃· τῆς δὲ ψυχῆς ἀΰλως κτιθείσης, νοερᾶς, λογικῆς, Θελητικῆς, ἐνεργητικῆς, ὅλης τεθεωμένης σὺν τῇ σαρκὶ, ἐξ αὐτῆς ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ὑπάρξεως, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν Λόγον ἄκραν ἕνωσιν, ἀσύγχυτον καθ' ὑπόςασιν.

Ἶσος ȣ̃ν ἐςὶ τῷ πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα, ἐλάττων δὲ τȣ̃ πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καὶ ὄντως ἀληθινὸς ὑπάρχει Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὅμως ȣ̓ δύο, ἀλλ' εἷς ἐςὶν ὁ Χριςὸς, εἷς δὲ ȣ̓ τραπεῖσα ἡ σὰρξ, ἀλλὰ ἀναληφθεῖσα εἰς τὸν Θεόν. εἷς ὁλικῶς, ȣ̓ συγχύσει ȣ̓σιῶν, ἀλλ' ἑνώσει τὸ καθ' ὑπόςασιν· καὶ γὰρ ὥσπερ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ εἷς ὑπάρχει ἄνθρωπος, ȣ̃τω καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος εἷς ἐςὶν ὁ Χριςός. ὃς ἔπαθε τῇ σαρκὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,

ἀπαθῆς τῆς Θεότητος μενέσης. καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστὰς, καὶ ἀναληφθεὶς εἰς τὸς οὐρανὸς, ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός. ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἐρχόμενος κρινεῖ ζῶντας καὶ νεκρούς. οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένοι ἄνθρωποι ἀναστήσονται, λόγον ἀποδοῦναι περὶ τῶν πράξεων αὐτῶν. καὶ οἱ μὲν ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται τῷ κελεύσματι αὐτοῦ εἰς αἰώνιον ζωήν· οἱ δὲ φαῦλα πράξαντες πορεύσονται εἰς αἰωνίους κολάσεις. Αὕτη τοίνυν ἐστὶν ἡ ὀρθόδοξος πίστις, ἣν ὁ μὴ τηρήσας ἀμώμητον σωθῆναι οὐ δύναται.

Ἡ ἐκτεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Καλχηδόνι Συνόδου Πίστις.

Ἑπόμενοι τοίνυν τοῖς ἁγίοις πατράσιν, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὁμολογοῦμεν Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ συμφώνως ἅπαντες ἐκδιδάσκομεν τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν Θεότητι, καὶ τέλειον τὸν αὐτὸν ἐν ἀνθρωπότητι· Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, τὸν αὐτὸν ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος· ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα, καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· κατὰ πάντα ὅμοιον ἡμῖν, χωρὶς ἁμαρτίας. πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα κατὰ τὴν Θεότητα, ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς

καὶ διὰ τὴν ἡμελέραν σωτηρίαν ἐκ Μαρίας της παρθένε καὶ Θεοτόκε κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἰησῦν Χριστὸν υἱὸν Κύριον μονογενῆ ἐν δύο φύσεσιν, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως γνωριζόμενον, ὑδαμῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν, σωζομένης δὲ μᾶλλον τῆς ἰδιότητος ἑκατέρας φύσεως, καὶ εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης, οὐχ ὡς εἰς δύο πρόσωπα μεριζόμενον, ἢ διαιρούμενον, ἀλλ' ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν υἱὸν μονογενῆ Θεὸν λόγον καὶ Κύριον Ἰησῦν Χριστόν· καθάπερ ἄνωθεν οἱ προφῆται περὶ αὐτῦ, καὶ ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐξεπαίδευσε, καὶ τὸ τῶν πατέρων ἡμῖν παραδέδωκε σύμβολον.

Ἀσπασμὸς πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον.

Ε'ΙΣΕΛΘΩ'Ν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν [Μαριὰμ] εἶπε, Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά σε. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

Ὠδὴ τῆς Ἁγιώτατης Παρθένε Μαρίας.

ΜΕΓΑΛΥ'ΝΕΙ ἡ ψυχή με τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλιασε τὸ πνεῦμά με ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί με· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῦ. Ἰδὲ γὰρ, ἀπὸ τῦ νῦν

μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν· Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὠδὴ Ζαχαρίου.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ, σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ. Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν· ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ. Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώ-

πιον αὐτῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμων. Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίσϑ κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπϑ Κυρίϑ ἑτοιμάσαι ὁδὸς αὐτῦ, Τῦ δῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Διὰ σπλάγχνα ἐλέϑς Θεῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψαλο ἡμᾶς ἀνάλολὴ ἐξ ὕψϑς. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτϑ καθημένοις· τῦ κάλευθύναι τὰς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ὠδὴ Συμέωνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δῦλόν σϑ, δέσπολα, κατὰ τὸ ῥῆμά σϑ, ἐν εἰρήνῃ· Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μϑ τὸ σωτήριόν σϑ, Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάνλων τῶν λαῶν· Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῦ σῦ Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Ψάλ. ργ΄.

Εὐ'λΟ'ΓΕΙ ἡ ψυχή μϑ τὸν Κύριον· καὶ πάνλα τὰ ἐντός μϑ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῦ.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μϑ τὸν Κύριον· καὶ μὴ ἐπιλανθάνϑ πάσας τὰς ἀνλαποδόσεις αὐτῦ·

Τὸν εὐϊλατεύονλα πάσας τὰς ἀνομίας σϑ· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσϑς σϑ·

Τὸν λυλρόμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σϑ· τὸν ςεφανῦνλά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκλιρμοῖς·

Τὸν ἐμπιμπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σȣ· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετȣ̃ ἡ νεότης σȣ.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος· καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικȣμένοις.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθεινός.

Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται· ȣ̓δὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν· ȣ̓δὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτȣ̃ ἐπὶ τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχȣσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν· ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς ᾠκτείρησεν πατὴρ υἱȣ́ς· ᾠκτείρησε Κύριος τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν· ἐμνήσθη ὅτι χȣ̃ς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος, αἱ ἡμέραι αὐτȣ· ὡσεὶ ἄνθος τȣ̃ ἀγρȣ̃, ȣ̃τως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ ȣ̓χ ὑπάρξει· καὶ ȣ̓κ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτȣ̃.

Τὸ δὲ ἔλεος τȣ̃ Κυρίȣ ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος καὶ ἕως τȣ̃ αἰῶνος ἐπὶ τȣ̀ς φοβȣμένȣς αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτȣ̃ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν,

Τοῖς φυλάσσουσι την διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ· τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτίας αὐτοῦ· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Αἰνοῦμέν σε· Εὐλογοῦμέν σε· Προσκυνοῦμέν σε· Δοξολογοῦμέν σε· Εὐχαριστοῦμέν σοι· διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε, Θεὲ πατὴρ παντοκράτορ. Κύριε υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ. καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς, Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, Ὁ υἱὸς τοῦ παιδὸς, Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν. Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, Ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, Σὺ εἶ μόνος κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός. Ἀμήν.

Ὠδὴ.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμας.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομα σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με· Ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου,

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· Ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε.

Εὐλογία τῆς Τραπέζης πρὸ τῦ γεύσασθαι.

ΧΡΙΣΤΕ ὁ Θεὸς εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχαριστία μετὰ τὸ γεύσασθαι.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ὁ Θεὸς ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτῦ πλουσίων δωρεῶν τῇ αὐτῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

EXCUDEBAT . IOHANNES . NICHOLS . CVM . SOCIIS
OLIM . SCHOLAE . PAVLINAE . ALVMNIS
LONDINI . A. D. M.DCCC.XIV.